

tiske Valgretsalder, maa vi ogsaa indføre den som kommunal Valgretsalder. Bliver der ved den politiske Valgret staaende et bestemt Alderstal, have vi heller ikke noget imod, at det samme Alderstal bliver staaende ved den kommunale Valgret.

Det ærede Medlem havde sine Betæneligheder ved Opholdsbestemmelsen. Det lod til, at han ikke absolut vilde holde paa den nugældende Bestemmelse om det lange Ophold. Han sagde, at der kunde anføres meget baade for og imod, og et bestemt Tidsrum kunde være vanskeligt at fastslaa. Men alt tyder paa, at han overfor dette Spørgsmaal var forhandlingsvenlig, saa jeg venter, at der her skal kunne blive nogen Forhandling i Udvalget.

Saa har jeg det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) tilbage. Ham vil jeg gerne beskæftige mig en lille Smule mere med. Om det ærede Medlem er der først det at sige, at han har saadant et udmærket godt Humør. Nu skal det ærede Medlem ikke blive bange, jeg skal ikke tale om hans Smil. Det har man jo ikke Lov til, efter hvad vi hørte i forrige Møde. Jeg studerer heller ikke det ærede Medlems Ansigtstræk. I Øjeblikket har jeg kun hans Nakke for mig, og det er en meget smuk Nakke, der er ikke mange her i Tinget, der have en smukkere Nakke end det ærede Medlem. Det ærede Medlem beklagede sig i forrige Møde over, at der var nogle, der ikke alene vilde være ham paa Nakken, men ogsaa studere hans Ansigtstræk og udtude hans Smil. Det vil jeg, som sagt, ikke. Jeg vil sige, at det ærede Medlem har — tillad mig at bruge Udtrykket — et saadant ejegodt Gemyt. Det ærede Medlem holder gerne gemytlig Tale, og derfor har han ogsaa Tingets Gehør. Man kan være vis paa, at naar det ærede Medlem taler, er det morsomt, og saa høre Folk efter. Og saaledes var det ogsaa en til Dels meget gemytlig Tale, han holdt i Forgaars, men jeg fik rigtig nok i Modsætning til den højtærede Indenrigsminister et ret stærkt Indtryk af, at det ærede Medlem paa ethvert Punkt var en Modstander af det Forslag, vi her have fremsat. Jeg kan i det hele ikke ved at gennemlæse det ærede Medlems Tale i Fortrykket finde et eneste Punkt, hvor han synes at kunne tiltræde det, vi have foreslaaet.

De enkelte Udtalelser, der findes baade i Begyndelsen og Slutningen af Talen om, at han vilde bede dette ærede Ting om at gøre Forslaget hurtigt færdigt, for at det kunde komme op til Landstinget, er ikke

et Tilsagn fra hans og hans Partis Side om nogen som helst Støtte til at faa Forslaget op i Landstinget i den Form, hvori det nu foreligger. Gennemgaar man den Del af Talen, hvor det ærede Medlem omtaler Enkelthederne i Forslaget, finder man helt igennem en afgjort Modstand mod at komme bort fra, hvad der gælder efter den sidst vedtagne Lov. Det ærede Medlem fremhæver f. Eks. udtrykkelig Sp. 2183, at han er fuldstændig tilfreds med den Ordning, der er indført, at de enkelte Kommuners Vælgere i nogen Tid have haft Lejlighed til at sætte sig ind i Kommunens Forhold. Han synes, det er en god Ordning, og det forklarer han saa. Man skulde saa mene, at han skulde bevise, at den Ordning, vi ville indføre, ikke er bedre. Men naar man kommer til disse Argumenter mod at indføre en saa kort Opholdsbestemmelse, som vi have tænkt os, viser det sig, at alle eller næsten alle disse Modbeviser bero paa Overdrivelser. Det ærede Medlem maa undskylde, at jeg bruger et Udtryk jeg ved han ikke holder af. Det ærede Medlem omtalte, at et andet æret Medlem var slem til Overdrivelser, men ser man efter, viser det sig, at det er det ærede Medlem selv, der bruger disse Overdrivelser.

Naar han vil anføre, hvorfor vort Forslag er galt, siger han f. Eks., at dersom det, vi ville, blev ført igennem, vilde det blive det „tilfældig tilstedeværende Publikum“, der kunde faa den „afgørende“ Indflydelse paa, hvorledes vedkommende Kommunes Anliggender skulde styres. Nu er vort Forslag slet ikke baseret paa, at et tilfældigt tilstedeværende Publikum skulde kunne faa afgørende Indflydelse paa, hvordan vedkommende Kommune skulde styres. Jeg vil lægge en Smule Vægt paa dette Ord „afgørende“ og spørge det høje Ting, om det ikke mener, at man kan sige, det er en Overdrivelse? Jo, det er i højeste Grad en Overdrivelse. Det, vi have villet, er, at ogsaa saadanne Folk skulde faa Indflydelse, men ikke nogen afgørende Indflydelse, og jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem tror, at der overhovedet kan være Tale om, at de, der flytte hyppigt, altsaa hvert kvart eller halve Aar, skulde kunne faa afgørende Indflydelse, selv om de fik Stemmeret. Det er ingenlunde Tilfældet, det ved det ærede Medlem godt. Dernæst siger han, at det vilde være mærkeligt, om man særligt vilde aabne Adgang for Mennesker, der ikke en Gang kom til at give Skat til Kommunen. Det er den samme Over-